

IN ANII TRECUTE ÎNSĂ SUB TITLUL „UMORISTULU.”

P6i'a ac6sta ese totu a opt'a d6i!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu la t6te d6ilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/4 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

T6te siodiunile sibani de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la Redac-
tiune: Strat'a morarilor Nr. 10

INCA SI QUOT'A ?

Scii tu bine, mei fartate,
C6 noi din eternitate
Platimu darea capului,
Chiar ca si-a pamentului.

Nici casuti'a nu-e scutita,
Si ac6st'a-e omenita,
Apoi stempli pe contractu
Punemu virclihu, acuratu.

Dupa contractu d6amu procente,
Inc6tu ti-aduci a minte,
C6 de-aru 6 chiar delegisti,
Toti vinu scrisi in Zahlungslisti.

Si venitul are dare,
Macaru s'ai si dauna mare,
Nu mai d6i c'ai pagubitu,
C6 'n Auftragu e scrisu „vinitu.”

Apoi aste c6te t6te
In Zalunguri ca de gl6te,
Oble, strimbe, mici si mari,
Platimu boeri, proletari.

Mai platimu notariu, bireu,
D6amu elaci la solgabireu,
Si-i d6amu oi s6 fimu scapati
A d6 fiii de soldati.

Popi in orasiu si la sate,
Traiescu de p'a n6stre spate,
Apoi plat'a dascal6sca
Inca trebue s6 i6sa.

D6amu catano totu cu gele,
Facemu drumuri si punti grele, —
Si forsonturi d6amu dio noi,
Unii cu cai, multi cu boi.

Si-aru mai trece inca 'n lista
Treburi multe de-a lui Pista,
Cari dinsulu ni le-a pastratu,
Fia-i patulu usioratu!

Dar dupa ce scimu pr6 bine,
Cumca tier'a-asi6 se tiene,
S6 p6rte omulu povori,
D6ca nu siede in nori:

Pus'amu dara de odata
Umerii nostri la olalta,
Si-amu rabdatu, totu amu rabdatu,
Si nu ne-amu mai vaietatu.

Dar ce se nascu acuma,
Dio intrece t6ta glum'a, —
Vai acum avemu si quota,
Ce ne bate ca si-o bota.

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Precum bine scii, in anulu trecut din Gazet'a Transilvaniei, nu ni-a fostu venitu numerulu 47, — asié dara eu amblandu prin Ardealu, m'am resolutu sê me ducu tooma la vatr'a Gazetei, ca ori sê capetu numerulu acela, ori sê sciu anume ce e cu elu, nu cumva a arsu in spuza. Poti cugetá frate, cu cãta frica, si cu cãtu cutremuru am petrecutu eu o espe-ditiune, asié cutezatóre ca acést'a, bine sciindu, cã domnulu Pista in cãtu si-teme nevést'a, si cumca in-antea lui e peoatu a te apropiá de Gazeta. De frica mare nu vedeam alte fiintie premergandu-mi si ur-mandu-mi, decãtu pe Pista, si pe Michel confun-dandu-me si pe mine cu atare armasariu, — eram sê dicu — emisariu muscalescu. — Multiamita in sa geniului meu care m'a condusu, si braviloru capu-tati, cari cu atãt'a barbatia, si resemnatiune apera caus'a cea drépta, incãtu si eu, — de si intre cele mai mari pericole, — am strabatutu pana acuma intregu si sanetosu, am ajunsu unde am doritu, la foculariulu Gazetei, dara numerulu 47. neci aici nu l'am aflatu. Mi s'a spusu numai, cã dieu acel'a a arsu, si inca judecatu la mórte, si spandiu ratu. To-tusi m'am cunoscutu cu cuprinsulu acelu numeru nefericitu, voindu sê-i sciu barem crim'a pentru care a fostu judecatu. Acum frate incrediendu-me in tine, sum in stare sê-ti spunu si tie ce am aflatu, dara numai intre patru ochi. Sciu cã tu cu greu mi-vei crede, séu celu pucinu tare te vei mirá, dara eu asié am aflatu, cã numerulu acela nefericitu altu peoatu de mórte nu a avutu, fara numai o corespondintia care — acum te mira frate, — cum, cum nu totusi au reinviatu in alu 57-le numeru dic anulu trecut. O corespondintia in care mai totu se cuprinde ce nu a fostu, si nimicu din ce in adeveru a fostu.

M'am rentorsu dara de aici cu capulu limpede, si ca mai usioru sê potu uitá estu scandalu, mi amu cautatu alte distractiuni. Am inceputu a intrebá pre fratii Ardeleni despre noutãtãle, si starea lor. Fe-ricire si multiamire mare, — in care sê mai innéca, — si aceast'a o deducu de la bunatatea constituti-unei, si politicee inalte, si de la acele inventiuni ferici-tóre, cã adeca, sê póta de acum inainte manca mielulu pe lupu, — si nu lupulu pe mielu — inbra-candu-se lupulu in piele de mielu, si pre mielu in velindu-u in pei de lupu; si érasu ca deregatoriile publice se le pórté omeni, a carora consciintia si ca-pacitate sê fie asigurata tieraniloru, prin hipotece, prin posesiuni cãtu de mari, — ne aratandule pana acuma cartiile funduarie dóra de pemnorate, ven-dute, séu altcum perdute, si cei cari nu au posesiuni, aceia sê cultiveza pamentulu. Stai frate! Ce erai sê

dici? au nu e acea tiéra fericita, unde posesorii cei mari nu trebue sê lucre pamentulu, sê se espuna la arsiti'a sórelui, sê asude, si sê-si ingrósie pielez pe palmi, fiindu cã ei pórtá oficiile publice; éra cei ce n'au asié posesiuni de si au imbetrãnitu in scoli cu cartea la mana, nu-su siliti sê caruntiasca totu la umbra in oficii, cã-ci ei fiindu carturari, de si n'au posesiuni, — potu sê scie a cultivá pamentulu? Si ardelenii din anima multiamescu acésta fericire nu-mai, si numai lui Pista, dîcandu cã si mosii stramo-sii loru au aflatu, ca si ei, cumca asemenea fericire totu de a una numai din tiér'a lui Pista s'au stracu-ratu in tiér'a loru. Ma neamurile lui Pista din Ar-dealu m'au asiguratu, cã déca voru puté face confu-siune deplina, neci frigu nu voru avé in tiéra ca acuma, nu-i va ninge nu-i va ploie, si totusi tutu-nulu va resari in lulele arse, hohota va isvorí in pocale, carte voru pute invetiá si cari nu sciu, toti cãti voru voi, si inca dunguresce! dara apoi? candu se voru face alegeri de caputati ca in tiér'a lui Pist'a, cãtu bine, cãta bucurie, mancare, si beutura voru capetá. — Nu-e mirare dara cã ardelenii de ce, de ce se sentiescu totu mai fericiti, singuru un'a i ne odih-nesce, sórtea de fatia, a dînei, a Transilvaniei loru, si nu pentru cã dóra aru desperá despre renturna-rea ei acasa, nu, fiindu ca ei asié credu si dicu, cã déca provedinti'a, au mantuitu pe Floric'a cea din pesterea négra, si loru le va da indaraptu, pe ado-rat'a loru Transilvanie, singuru dubietatea si intu-nereculu in care o credu acum a fi, le casiuna ceva displacere; — dara i mângãie multu sãntele tele-grame spunandule cã au plecatu acum de doi ani diece romani, séu mai bine, — cei mai intiepti, si mai vitezi barbati, cari s'au prinsu, cã ei voru cercá pana voru aflá pe Transilvania, si de va fi tooma in panteele chitului, séu ori in ce pesce; séu de va fi in atare pestera, intré balauri cu capete cãtu de multe, ei se voru luptá voinicescu, voru aperi pre Transilvani'a, si o voru aduce acasa intréga, si sane-tósa. Ardelenii dara astépta dupa eroii loru, ca jida-nii dupa mesi'a, si póte cã nu se voru insiela, au nu le au sositu si jidaniloru mesi'a, care i au emanci-patu. De almintrelea Ardeleniloru li indoita ingri-gire acum, temënduse, cã de li se voru indesa bravii loru barbati, cu atare resemnatiune infocata, cum li datin'a, in atare pesce infuriatu, séu intre balauri, séu tigri multi, e sórte de crediutu cã voru peri si ei acolo, pentru amoru, si fidelitate, si nu voru puté mantui pre Transilvania. — Igen!

Dupa cari remanu

alu teu

frate de cruce
Pacala.

Una svata.

Se vorbesce, cã vladic'a din tiér'a placintelor scumpe intorcandu-se din Beciu a casa, a dîsu, cã acuma nu e anulu 1848.

Gur'a Satului, carele a cetitu cunoscutele pe-titiuni din 48, prin cari intrég'a diecesa cerú cu motive grele usiorarea parintelui episcopu de gréu'a-i sarcina, si cari petitiuni se mai gasescu inca subscrise gata colo pe langa beseric'a lui —

Cheresculu, — ar svatú pe parintele episcopu, ca pe unulu ce, cum se pare, are nerve slabe pentru — brrr, me 'ncheura si pe mine — pentru unu „48“ sê nu pomenésca — lupulu, cã-ci ar puté inca sê vina in „68,“ si sê aduca éra acele petitiuni, si-apoi acum póte cã cu mai multe si mai grele motive, cam póte cu atãte adeca, cãti ani sunt mai multi de la 48 pana la 68!

Dixi et — mi-am spelatu manile!

De legatu.

„Bade, badisiorulu meu,
Spune-mi pentru Domnedieu,
Cum te facusi de legatu,
Candu scii cum te-au laudatu?“
— „Lasa dîca ce voru vré,
Eu umplé-voiu pung'a mea,
Apoi romanu de legistu,
Ce-e alta ca unu statistu?“
— „Bine, bine, scimu noi toti,
Cumca pentru dicee zgloti
S'aru mai imbuldî la svatu
Unulu si-altulu incaltiatu;
Inse amu mai fi doritu,
Mai doritu si mai postitu,
Ca sê siedi aci cu noi,
Sê nu mai votedi — nevoi, —
Câ-ci atunci candu amu votatu,
Sê te-alegemu caputatu,
Scii, câ ce amu cugetatu,
Si éta ne-ai insielatu.
Apoi bine, mei baditia,
Vine tómn'a multu dorita,
Si-apoi numai grigea nóstra,
Sê soapâmu de fati'a vóstra!“

Câtlungu la Balamare.

Scumpulu meu frate si amice!

Ti-am primitu epistol'a, si me grabescu a-ti raspunde.

Chiaru acelu e si necesulu meu, câ de ce nu potu fi cu tine, séu baremu tu sê fii cu mine, câ-ci de candu te-ai dusu la Beciu *legatu*, de n'ar fi chelnerii, asiu mai fi amutitu, câ-ci n'am cu cine schimbá o vorba, — ba mai in urma nu o sê potu umblá neci in Hotel national, câ ungunerii estia numai au ce lucrá, fara sê ne totu batjocoréscu pre noi.

Mi-sorîi despre petrecerile tale si tu esti fericitu, dar' eu, oh! mai bine asiu fi fostu morbosu decâtu sê me fii dusu in balulu mascatu sambeta a fostu septeman'a, câ mergéndu acolo, o afurisita de masca mi-a disu: No moi rumun acusi merge tu éra acase si fi éra calicu cum mai fostu. — Vórbele aceste si inca mai cetindu si in diu'a viitóre, câ sê incepu plegatirile pentru alegerile venitóre in tóte partile, au fostu o lovitura de mórte pentru mine, — de atunci vai! unde sunteti dílele mele cele line si ferice, unde, noptile petrecute in visuri de auru, unde esti apetitulu meu, — tóte aceste au trecut, si cum nu, câ-ci mi e frica sê nu ne fia ca din visu ceea ce suntemu. —

Servusu,
Jancsi.

Seraca lume.

O fóia unгурéscu, din cele cari tienu câ Ddieulu unгурiloru e mai altminte decâtu alu altora, in unu articlu de fondu, intre altele scrie si acea, câ popórele orientului ascépta ca jidovii pre Mesia, erumperea vre unui resbelu european, candu apoi tóte sê se arunce in bratiile unгурiloru, câ-ci numai ei sunt in stare sê le aduca mantuintia si fericiere, — la acést'a apoi ce mai poti dice alt'a, decâtu câ: seraca lume, cum te . . . muscele.

TANDA si MANDA.

T. Audit'ai, câ romanii din Alba-Julia au datu unu balu in 6 fauru?

M. Auditu, dar am auditu si acea, câ nici unu magiaru nu si-a dusu fetele la acelu balu.

T. Óre pentru ce?

M. De buna séma pentru acea, ca sê arete câtu de tare iubescu ei totu ce e romanescu.

Tatalu nostru.

(Pentru diplomatii ardeleni)

Tatalu nostru carele esti in ceriu, santiésca-se numele teu, vie ori ce imperatia, câ nóue nu ne pasa; fia voi'a celui ce mai bine ne platesce.

Intuneca Dóme mintea ómeniloru nostri, trimete intre densii neintielegere si desbinare, ca sê mai putemu traí; lungesce firulu vietii apostolului teu si parintelui nostru, câ-ci pana dènsulu va fi, neci noi nu ne tememu de periciune.

Asculta dar' Dóme rugatiunea supusi robi-loru tei, cari intru marirea numelui teu mancámu, intru marirea numelui bemu, si ascultandu de poruncile tale, de nimicu nu ne ingrigimu si totu intru marirea numelui teu lucrámu; Aminu.

Ordinea jocariloru.

in balulu casinei magiare din Alba-Julia, carc se va tiené in anulu curinte si in celu venitoriu.

1. Csárdás.
2. Csárdás.
3. Csárdás.
4. Csárdás.
5. Csárdás.
6. Csárdás.
7. Csárdás.
8. Csárdás.
9. Csárdás.

etc. etc. etc.

Fia-care dintre aceste jocuri se póte repetá de 4—5 ori.

Scena din carnaval.

Unu domnu: Te rogu, domnisióra, candu mi-vei plati detori'a, câ de omenie am asceptatu destulu? Apoi ce-e acea, a face detorii, a umblá la baluri si a nu plati? Ai grige câ totu ti-smulgu perulu de pe capu.

Damicel'a: Pfui, nu ti-ar fi rusíne a te apucá de o dama.

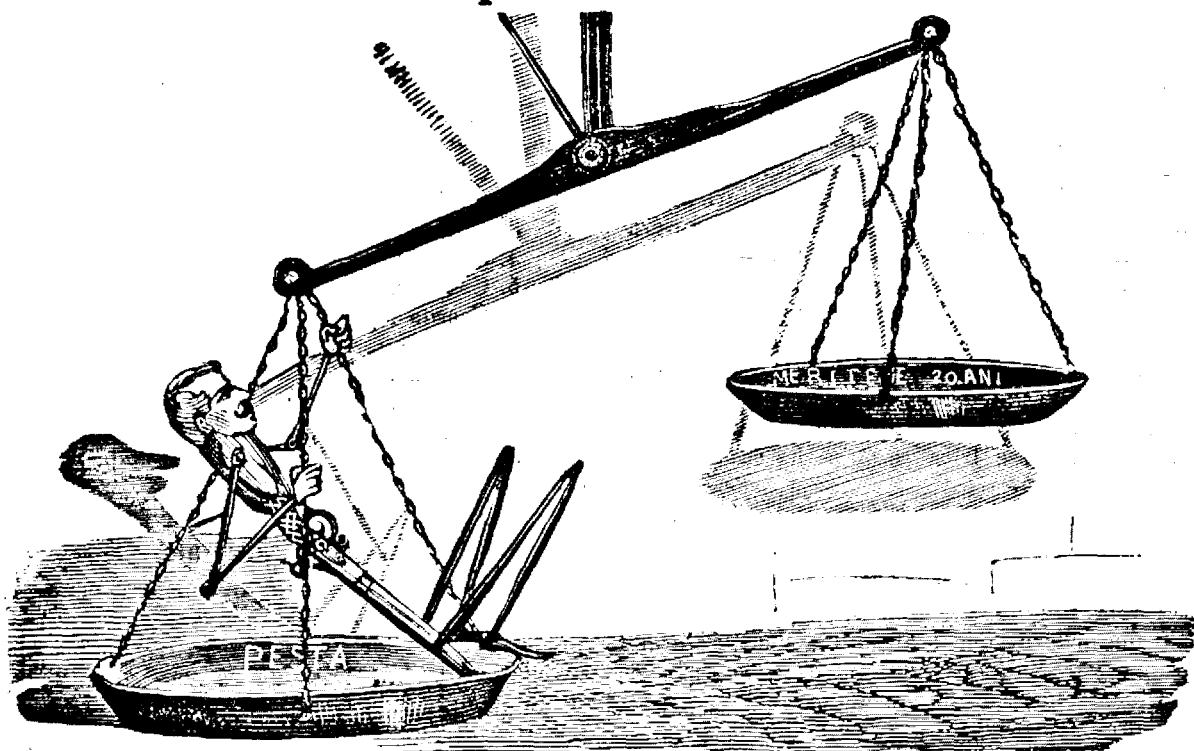
Domnulu: Ce!? sê-mi fia rusíne a-mi pretinde alu meu si pana nu vei plati *perulu de pre capulu domniei-tale* e inca totu alu meu.

O rogare.

Gur'a Satului : Bade Georgie, rogu-te un-lu mai peria. Indesiertu te ostenesci, ca-oi nu se mai pote curati.

Ce apesa mai multu.

Politicii cei mari d'icu, ca l'au onoratu pentru meritele de de multu. Vedeti inse acuma catu cum-penescu acele merite fatia cu faptulu celu diu urma.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu : **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** intipografi'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) Piatu'a de pesci Nr. 9.